

lige i dette Forslag, og en Ven af den ærede Minister, og som jeg smigret mig med ogsaa er en Ven af mig, har gjentagende fremhævet det som overordentligt billigt, ligesom ogsaa en Mand, der sidder ligeoverfor mig, og som pleier at regne nøie efter, har sagt, at det er det billigste Forslag, vi have haft. Det er muligt, at det er noget billigere end de tidligere; imidlertid maa Forskjellen være i Rigsdalere og Skilling; den er ikke meget større. Aarsagen, hvorfor jeg har tilladt mig saa alvorligt at fremhæve dette, er, at man udenfor denne Sal har gjort sig Flid for at exploitere den Fremstilling, at det nuværende Forslags Billighed var et Bevis for den uheldige Dngang med Statens Midler, der skulde have fundet Sted af det tidligere Cabinet; det er fra store Dagblade gaaet over i Folket; det er blevet saa ofte gjentaget endog i et Blad, der staaer Regjeringen meget nær, at det, ifald det ikke mødte Modsigelse, snart kunde blive, hvad man kalder en „Dagblads-sandhed“, og det puskede jeg ikke det skulde blive.

Jeg skal nu tillade mig at tilføie et Par Ord angaaende de Motiver, der have bevæget mig til med Hensyn til Retningen af Vænen at slutte mig til det Forslag, der er stillet under Nr. 5. Jeg tillod mig ved første Behandling at udtale, at jeg antog, at en Længdebane var et Gode for Sylland, og at Stedet, hvor denne Bane blev lagt, for mig kun vilde give den en forskjellig Grad af Godhed; hvad enten en Længdebane gaaer langs Østkysten, langs Høibærhyggen eller langs Vestkysten, troer jeg, den i og for sig er et Gode, men et større eller mindre. Samtidig dermed tillod jeg mig at udtale, at jeg skulde gjøre mig al mulig Flid for at bidrage til, at der her i Thinget kunde danne sig en Majoritet for en Linie; og efter min Opfattelse af Stemningen hos Thinget og hos Personerne — der maaskee kan være seilagtig — har jeg troet, at der var meest Sandsynlighed for, at Majoriteten vilde danne sig om den Linie, hvortil jeg efter Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) har sluttet mig; man kan betragte denne Linie som den bedste eller den daarligste, men en Længdebane bliver den ialtfald. Mi-

nisteren har nu vel paa Regjeringens Vegne udtalt, at hvis man vedtog et saadant Forslag som dette, vilde det være at betragte som en Forkastelse af Loven, og der er af Andre blevet tilføiet, at det var at betragte som en Forkastelse af hvilket som helst Jernbaneanlæg i Sylland. Men med al Agtelse for den ærede Ministers Øtringer troer jeg dog ikke, at det saagaaft er Tilfældet, ialtfald vil den ærede Minister efter den Erfaring, vi nylig have gjort, ikke tage mig det ikke op, hvis jeg hengiver mig til det. Haab, at denne hans Øtring, denne Trusel, om jeg saa maa sige, denne Spaadour ikke er saa alvorlig, som den i første Dieblis kan see ud. De ærede Medlemmer vilde erindre, at den ærede Minister for kort siden, da Spørgsmaalet om Reserverfonden og Tverbanen behandlede, udtalte, at hvis vi her vedtog et Forslag, som i sine Følger vilde bevirke, at en tidligere mellem den daværende Indenrigsminister og Finantsministeren truffen Aftale blev umuliggjort, vilde den danske Credit blive rystet og i høi Grad svækket. Dengang den ærede Minister udtalte dette, gjorde det naturligtvis stor Virkning her i Salen; jeg besluttede mig paa at vise, at Følgen ikke vilde blive fuldt saa slem, og vi kunne lykønske os selv og den høitærede Minister til, at det ei heller blev Tilfældet, idet han saa Dage, efterat Folkethinget havde vedtaget sin farlige Beslutning, har været istand til at slutte en Contract med en Ublænding, hvorved denne erklærer sig villig til at tage vore Obligationer til 96. Det viser sig altsaa, at Folkethingets Votum hiin Dag ikke har haft nogen Indflydelse paa vor Credit, ialtfald ikke nogen stabelig, men snarere en gavnlig, da Ministeren har anført, at det var et Tegn paa en stærk Credit, at Bedkommende vilde tage vore Obligationer til saa høi Priis. Jeg troer altsaa at jeg tør nære det Haab, at de slemme Følger, der ere antydede at skulle indtræde, dersom et Forslag som det af os stillede bliver antaget, ikke naaget denne Ministerens Øtring ville indtræde; skulde det være Tilfældet, at Regjeringen for Tidens — der kan jo gjøres et forskjelligt Hensyn gjældende — ikke skulde ville gaae ind paa en saadant Bane, naar den fik Rigsdagens Majoritet, hvad vilde saa indtræde? Ja, kunne Mogle sige, saa vilde vi aldrig faae